

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága az ifj. dr. Janka Ferenc ügyvéd által képviselt felperesnek a Vám- és Pénzügyőrség Közép-magyarországi Regionális Parancsnoksága (1300 Budapest, Hungária krt. 112-114., Pf. 206.) alperes ellen mulasztási bírság tárgyú határozat felülvizsgálata iránt indított perben a Pest Megyei Bíróság 2009. július 8-án kelt 1.K.26.154/2009/4. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 1.K.26.154/2009/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felperes viseli a lerótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Buda-térségi Fővámhivatal pénzügyőrei 2008. augusztus 14-én próbavásárlást végeztek a felperes üzletében. A vásárolt áru ellenértékét a felperes alkalmazottja a pénztárgépbe beütötte, a nyugtát kiállította, de azt a visszajáró pénzzel együtt nem bocsátotta a vevők rendelkezésére. Az alkalmazott a kiállított nyugtát a pénztárgépben hagyta.

Az elsőfokú hatóság a 2008. szeptember 11-én kelt 8579/2008. számú határozatával a felperest nyugtakibocsátási kötelezettség elmulasztása miatt 90.000 forint mulasztási bírság megfizetésére kötelezte. A határozat indokolása szerint a felperes a nyugtaadási kötelezettségének akkor tett volna eleget maradéktalanul, ha a kiállított nyugtát át is adja a vásárló részére, vagy lehetővé teszi azt, hogy ahhoz a vevő hozzájusson. Azzal, hogy az alkalmazott a nyugtát a pénztárgépben hagyta, a nyugtaadási kötelezettségét nem teljesítette.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2008. november 13-án kelt 11.760-1/2008. számú határozattal az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, amelyben sérelmezte a mulasztás tényének megállapítását. Álláspontja az volt, hogy nincs jogszabályi rendelkezés arról, hogy konkrétan mi tekinthető a nyugta kibocsátásának. Álláspontja szerint a jogszabályban előírt adattartalmú nyugtát kiállította, ezzel a nyugtakibocsátási kötelezettségének eleget tett. Az alperes kiterjesztően értelmezte a jogszabályt, amikor a nyugtakibocsátási kötelezettség részének tekintette a nyugtának a vevő rendelkezésére bocsátását, elismerve azt, hogy ez nem feltétlenül kézbeadást jelent. Sérelmezte továbbá az eljárási alapelveknek megsértését is, valamint a jegyzőkönyv szabálytalan felvételét.

Az elsőfokú bíróság ítéletében rámutatott, hogy a közigazgatási határozat felülvizsgálata mind anyagi jogi, mind eljárásjogi jogszabálysértésekre való hivatkozással kérhető. Eljárási jogszabálysértés esetén azonban csak akkor van helye a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezésének, ha az eljárási szabálysértés olyan jelentős, hogy az kihatott az ügy érdemi elbírálására. Az elsőfokú bíróság a KK. 31. számú állásfoglalás alapján ilyen jogszabálysértést nem állapított meg. Az anyagi jogszabálysértés kapcsán megállapította, hogy az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 172.§ /2/ bekezdés b/ pontja szerinti mulasztási bírság kiszabására alapot adó jogsértés, a nyugtakibocsátási kötelezettség elmulasztása a perbeli esetben helytállóan került az alperes részéről értelmezésre és alkalmazásra. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 159.§ /1/ bekezdése, 163.§-a - annak is az a/ pontja -, valamint a 166.§ /1/ bekezdése alapján az alperes helytállóan állapította meg, hogy a nyugta kibocsátásáról az adóalany legkésőbb a teljesítésig köteles gondoskodni és a nyugtát úgy kell a vevő rendelkezésére bocsátania, hogy a vevő a nyugtát birtokba tudja venni. A birtokbavétel módját az adóalanynak kell az adott esetre megválasztania és alkalmaznia. Önmagában a nyugta kiállítása nem minősül a nyugta kibocsátásának, a kiállítási kötelezettségnél tágabb a nyugtakibocsátási kötelezettség. A felperes alkalmazottja nem tett meg mindent annak érdekében, hogy a vevő a kiállított nyugtát átvegye, birtokba vehesse. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nincs jelentősége a jogsértés elkövetése szempontjából annak a körülménynek, hogy egy 2 m²-es, fagylaltot árusító helyiségben történt a próbavásárlás, mert a kiállított nyugta átadását a legkisebb helyen is meg lehet oldani a megfelelő módszerrel. Megjegyezte továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a próbavásárlás során kiállított nyugta a kettes sorszámot viselte, az eltelt nyitvatartási időre és a vélhető

forgalomra tekintettel is életszerűtlen, hogy a több órája nyitva tartó fagylaltozóban a próbavásárlásig mindössze két nyugta került kiállításra, azonban ehhez a tényhez a hatóság jogkövetkezményt nem fűzött. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes a jogsértést elkövette és az alperes a felperest jogszerűen kötelezte mulasztási bírság megfizetésére, ezért a felperes keresetét mint alaptalan elutasította.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó határozat hozatalát. A felülvizsgálati tárgyaláson pontosított felülvizsgálati kérelme szerint a jogerős ítélet sérti az Áfa tv. 159.§ /1/ bekezdését, 163.§ a/ pontját, a 166.§ /1/ bekezdését, a Pp. 206.§ /1/ bekezdését, valamint az Art. 1.§ /2/, /3/, /6/ bekezdéseit. A bíróság az életszerűtlenségre úgy vont le következtetést a nyugta sorszámból, hogy arra bizonyítási eljárást nem folytatott le, ugyanakkor megállapította, hogy ennek a hatóság jelentőséget nem tulajdonított, de mivel a bíróság részletesen utalt erre a körülményre az ítéletében, „valamilyen” jelentőséget a bíróság mégiscsak tulajdoníthatott ennek a körülménynek. A bíróság megállapítása bizonyítás hiányában csak feltételezésen alapul, így azt iratellenes módon rögzítette a bíróság. A felperes álláspontja szerint az Áfa tv.-nek a felülvizsgálati kérelemben felsorolt rendelkezései nem írják elő a kiállított nyugta feltételen kézbe adását, a vevő rendelkezésére bocsátását, így ennek a kitételnek a megkövetelése az ellenőrzés során a jogszabály kiterjesztő értelmezését jelenti. Az üzlethelyiség nagyságára vonatkozó előadás csak arra vonatkozott, hogy a kibocsátott nyugta kézbe adásának fizikai korlátja lehet. Állította, hogy eleget tett a nyugtakiállítási kötelezettségnek, a nyugtát ki is bocsátotta, így mulasztást nem követett el, nem bírságozható. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a nyugtának a vevő részére történő átadásával kapcsolatban szubjektív véleményét rögzítette az ítéletében, amikor gyakorlati alkalmazásának lehetséges módját is megadta a nyugtának a pulton elhelyezett tárgyra való felszúrásával.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ /2/ bekezdése, 275.§ /2/ bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül.

A Legfelsőbb Bíróságnak elsődlegesen abban kellett állást foglalnia, hogy a próbavásárlás során a felperes eleget tett-e a nyugtakibocsátási kötelezettségének azzal, hogy a nyugtát a pénztárgép segítségével kiállította, de azt ténylegesen a

visszajáró pénzüsszeggel együtt a vevő rendelkezésére nem bocsátotta, nem tette lehetővé annak a vevő általi birtokbavételét, mert a nyugtát a pénztárgépben hagyta.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg az Áfa tv. 159.§ /1/ bekezdése, 163.§ a/ pontja és 166.§ /1/ bekezdése alapján, hogy a nyugtaadási kötelezettségnek legkésőbb a teljesítésig kell eleget tenni. A nyugta kibocsátásról az értékesítő személyének, azaz a szolgáltatást nyújtónak kell gondoskodnia. A nyugta kiállítása nem jelenti egyúttal a nyugtaadási kötelezettség teljesítését, ha a kiállított nyugtát nem adják át a vevőnek vagy azt nem kísérlik meg, nem teszik lehetővé a vevő részére, hogy a nyugtát átvegye. A nyugta átadásáról a felperes alkalmazottjának kellett gondoskodnia. Az ellenőrzés során felvett jegyzőkönyvben rögzítésre került, hogy az alkalmazott a visszajáró pénzzel együtt a nyugtát a vevőnek nem adta át, annak átvételét nem is tette a vevő részére lehetővé, mert azt a pénztárgépben hagyta. Mindezek alapján helytállóan állapította meg az alperes és az elsőfokú bíróság is, hogy a nyugtakibocsátási kötelezettség teljes körűen nem teljesült, ezért a felperes az Art. 172.§ /2/ bekezdés a/ pontja alapján mulasztási bírsággal volt sújtható.

A felperes kifogásolta az Art. alapelveinek megsértését is, amelyet az elsőfokú bíróság helytállóan, a KK. 31. számú állásfoglalásra utalással nem tartott megalapozottnak. A közigazgatási eljárás jogszerűen folyt le, a hatóság eljárási szabálysértést nem vétett. A bíróság kiszabásánál a súlyosbító és az enyhítő körülményeket, a mérlegelés szempontjait a határozat rögzítette, a bíróság kiszabására jogszerűen került sor.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében kifogásolta az elsőfokú bíróságnak a nyugta sorszámaival kapcsolatban az életszerűtlenségre tett megállapítását. Ennek kapcsán a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság olyan tényt, körülményt rögzített az ítéletében, amely nem tartozott a per tárgyához, arra a hatóság jogkövetkezményt nem alapított és a bíróság bizonyítási eljárást nem folytatott le. Az elsőfokú bíróságnak ezt a per tárgyához nem tartozó ténymegállapítását a Legfelsőbb Bíróság az ítélet indokolásából mellőzte.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott rendelkezéseket a fentiekben kifejtettek szerint nem sértette meg, ezért a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta, mellőzve az ítélet indokolásából a kifogásolt ténymegállapítást.

Az alperesnek - jogi képviselő hiányában - a felülvizsgálati eljárás során felszámítható költsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

A felperes a felülvizsgálati eljárási illetéket illetékbélyegben leróta, ezért a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a felperes a pervezetése folytán lerótt illeték viselésére köteles, de annak megfizetéséről az illetéktérlevélre tekintettel rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2010. június 14.

**Dr. Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella sk.
előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán sk. bíró**

A kiadmány hitelével:

bíróági írnok